

[Ellinger.]

Udsigt til, at denne Havn kan være fuldført ved Aarhundredets Slutning. Og vil den saa, hvis den i det hele taget kan bestaa, ogsaa kunne bruges? Det forekommer mig, at man ret hurtigt maa kunne blive klar over, at det er uhyre vanskeligt, ja, i mange Tilfælde vil være umuligt at besejle Havnen. De hyppigste Vinde hos os er vestlige og nordvestlige Vinde, og et større Skib vil neppe vove under en Storm at styre ind i denne Havn — jeg tænker altsaa her paa Havnen som Trafikhavn —, thi naar man har Søen bag sig og Vandet saaledes glider af Roret, er Styring af et Skib uhyre vanskelig. Den kan kun gøres nogenlunde mulig ved, at Skibet sætter en vældig Fart paa, men at sætte en vældig Fart paa, naar man løber ind i en Havn, vil igen let kunne føre til den Katastrofe, at Farten ikke gaar af Skibet. Jeg mener altsaa, at som Trafikhavn kan Havnen umuligt komme til at spille nogen større Rolle — jeg bortser ganske fra det Spørgsmaal, hvorvidt det er muligt at bruge Havnen ved Tilførsel til eller Udførsel af Varer fra den øvrige Del af Landet; det er et Spørgsmaal for sig. Og med Hensyn til den Støtte, den skulde være for Fiskekuttere og andre saadanne Skibe, nærer jeg stærk Tvivl om, at den kan blive et Tilflugtssted for saadanne, idet der dog maaske er meget mindre Fare forbundet med at blive ude paa Havet end at ligge i Læ bag disse Moler i stærkt Stormvejr med stærk Bølgegang, som slaar ind over Bolværkerne. Jeg ved meget godt, at det er et ømt Punkt at røre ved, men jeg tror, man tvinges til at se Sandheden lige i Øjnene. Det gælder blot om at faa fat paa Sandheden. Jeg ser meget godt, at det er en Slags Falliterklæring, hvis man kommer til det Resultat, at dette mægtige Foretagende hverken lader sig gennemføre fagligt eller økonomisk, og at man eventuelt maa standse det. Det ser jeg meget godt, men Spørgsmaalet er, hvad der er det værste: at blive ved, naar man alligevel har en velbegrunnet Formodning om, at Sagen ikke lader sig gennemføre, eller at bryde af, hvor tungt dette end vil blive. Jeg vil gerne tillade mig at anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, hvis han er i Stand dertil, at fremsætte en Udtalelse her om dette meget vigtige Spørgsmaal.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne rette en hjertelig Tak til den høje Regering for en Bevilling under Kirkeministeriet paa 25 000 Kr. til Dansk Kirke i Udlandet til Fremme af et Missionsarbejde i Kanada.

Der finder jo en stigende Udvandring Sted, og det har derfor været særdeles ønskeligt, at man har kunnet møde de mange Landsmænd i Udlandet ved deres Ankomst og søge saa vidt muligt at hjælpe dem til gode Arbejdsstillinger og i det hele taget staa dem bi baade paa den ene og den anden Maade. Det har glædet Dansk Kirke i Udlandet, at den høje Regering har vist Interesse og Forstaaelse for dette Arbejde igennem denne Pengesum, og jeg haaber, at Regeringen i de kommende Aar vil fortsætte med sin Interesse for denne Sag. Der ligger jo i det høje Folketing i et Udvalg et Lovforslag, som gaar ud paa at give Emigrationsforholdene en bedre Ordning end hidtil. Dette Udvalg er ikke kommet til Ende med sit Arbejde, men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at den Opgave at følge og hjælpe vore Landsmænd i Udlandet allerede i ret udstrakt Grad bliver taget op af Selskabet Dansk Kirke i Udlandet, og der findes Repræsentanter for Dansk Kirke i de fleste store Byer. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at det nævnte Udvalg under Udarbejdelsen af sine Planer søger at samarbejde med den Virksomhed, der i saa Henseende allerede nu forefindes i de store udenlandske Byer. Der er saa vidt mig bekendt jævnlig indsendt Beretninger til Udenrigsministeriet fra disse forskellige Stationer i Udlandet, og jeg tror, at de Indberetninger, der forefindes i Udenrigsministeriet, er af en saadan Art, at de i høj Grad anbefaler dette Arbejde til den høje Regerings fortsatte Interesse.

M. C. Jensen: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) stillede nogle Spørgsmaal til Ministeren for offentlige Arbejder, som det naturligvis ikke tilkommer mig at besvare. Jeg skal derfor ogsaa indskrænke mig til at fremføre et Par almindelige Lægmandsbetragtninger vedrørende dette Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem rører ved et Spørgsmaal, der i saa høj Grad angaar det Erhverv, jeg særlig er knyttet til, er det jo ret naturligt, at jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger derom.

Ærede Medlemmer af dette høje Ting ved jo overmaade vel, hvorledes hele Sagen er forløbet. Denne Sag, der i en Menneskealder har været drøftet saavel Erhvervene imellem som ogsaa paa Rigsdagen til forskellige Tider, løstes paa den Maade, at alle Partier paa Rigsdagen vedtog at bygge disse Vestkysthavne, efter at der derom i Forvejen var afgivet en Betænkning, i hvil-